

Marleen : Mijn ervaringen in Phoem Chhuk.

Na een kleine drie maanden is het nu tijd om afscheid te nemen van Phoem Chhuk en Siem Reap; mijn tijd zit erop, en is onvoorstelbaar snel gegaan! Na een aantal maanden reizen door Australië en Azië besloot ik als vrijwilligster in Phoem Chhuk aan de slag te gaan, als lerares engels. Met beperkte informatie vooraf maar enorm veel goede zin, kwam ik hier ontzettend nieuwsgierig aan; wat zou me te wachten staan, hoe zou het leven in een hutje op het platteland me bevallen, zou ik last hebben van een cultuurschock..?! Vanaf het allereerste begin heb ik een geweldige tijd gehad.. Ik vond het onvoorstelbaar te merken dat er werkelijk nog mensen zo leven, zonder electriciteit of stromend water; je leest erover in de kranten en ziet het op het nieuws, maar dat is zo ver van je veilige bed thuis; Om dan zelf opeens in een huis van bamboe te leven, omgeven door koeien, kippen, kinderen en rijstvelden, met een waterpomp en een accu om de enige lamp in het huis te kunnen voeden, dat is een wereldervaring!! Aanvankelijk gingen we dagelijks op en neer van Siem Reap naar Phoem Chhuk, en na enkele weken bleven wij zes dagen per week in Phoem Chhuk, om van zaterdagavond tot maandagmorgen eventjes naar de bewoonde wereld in Siem Reap/Baca Villa te gaan. Hoewel het in eerste instantie wel echt bizar en onwonderlijk voelde om zo te leven, merkten we al gauw hoe snel alles went; het douchen met een emmer water, de bananenbomen water geven, het voeden van de kippen en het koken op een houtvuurtje, het voelde binnen enkele dagen als de normaalste zaak van de wereld!

Ik heb geen lerarenachtergrond waardoor ook het lesgeven op school heel spannend was. Samen met Suzanne (een classicus, dus ook geen lerares) was het even zoeken naar hoe of wat daar er geen enkele structuur was binnen de school/de manier van lesgeven/de lesstof/ het opleiden van de leraar/de rol van de vrijwillig(st)ers etc. Terugkijkend op hoe het was kunnen we echter met trots zeggen dat er een enorme vooruitgang is geboekt; we hebben zicht op het niveau in de klassen; de kinderen zitten in groepjes in plaats van in rijen, georganiseerd op niveau; er is een lesstructuur, en een weekstructuur (maandag woordenschat, vrijdag testen, zaterdag spelletjes en doordeweeks lesgeven met behulp van een lesboek); de jongen die we opleiden tot leraar, Von, heeft een enorme groei gemaakt en is steeds meer betrokken bij de lesplanning, de les wordt nu gegeven door hem met ondersteuning van de vrijwilligsters, in plaats van dat de vrijwilligsters de les draaien. Dit is uiteindelijk veel waardevoller dan de vrijwilligsters de lessen laten draaien, daar zij uiteindelijk weer naar huis gaan. Ook is het klaslokaal is opgevrolijkt, kennen de kinderen veel meer spelletjes en liedjes, en er is een grote variëteit in de manier van lesgeven; klassikaal, individueel, schriftelijk en mondeling. Suzanne haalde veel plezier uit het werkelijke lesgeven en opleiden van Von, terwijl ik mijn energie meer haalde uit het helpen van de 'special needs' kinderen, en sport/spel/zang bedenken. Wij vulden elkaar op die manier goed aan: Suzanne, thanks for the great time in Chhuk together!!

Ik heb een toptijd gehad, en vind het ontzettend moeilijk de kinderen achter te laten.. Het zorgen voor Laom en Leah heeft enorm bijgedragen aan mijn fantastische tijd hier, en ik ben ontzettend veel van deze kinderen gaan houden. Cambodja is schitterend, de kinderen zijn zo blij en vrolijk, en de plaatselijke bevolking is zo hartelijk en dankbaar voor de hulp en aanwezigheid van vrijwilligers, dat ik ontzettend dankbaar ben dat ik hier heb mogen zijn en heb mogen helpen. Het is nu tijd om verder te gaan, nog even reizen en dan aan het werk, maar ik kom zeker terug! Bedankt allemaal voor deze onvergetelijke tijd!! Ook wil ik mijn familie en vrienden bedanken voor het storten van geld; hierdoor was ik in staat om veel spelletjes, knutselspullen, een stereo en een uitje naar Angkor Wat te kunnen bekostigen!

Liefs, Marleen (24 jaar, Nederland)